До тополя росте,
Серед поля стою.
І шумить, і співа
Жито думку свою.
Шумить жито, співа,
Заохочує жить.
Вітерець повіва,
Жито хилить, п'янить...

Жито шепче мені,
Як привільно навкруг,
І тремтить вдалині
Й потопа виднокруг...
Гей, простори які.
Любо-мило землі:
Де не глянь — колоски
Та всі в злоті-сріблі.
Де не глянь — колоски
Проти сонця блись-блись..
Лиш ген скраю ліски,
Ніби дим, простяглись...
Ліше скраю ліски,
А то все, все жита,
Колоски, колоски,
Тиха думка свята.
1911